

Nedělník Adama B. Bartoše (147) Vzhůru již hlavu, národe

 narodnidemokracie.cz/nedelnik-adama-b-bartose-147-vzhuru-jiz-hlavu-narode

27. 9. 2023

Přemýšlím nad tím, co se stane, až bude i z českých médií naprosto zjevné a zřejmé (i tomu nejposlednějšímu fanatickému pravdoláskaři), že válka na Ukrajině skončila – že ukrajinská protiofenzíva selhala, že „spojenci“ dali od Ukrajiny ruce pryč a všechno to dělání ramen na Putina se minulo cílem. Na Západě už vycházejí opatrné i odvážnější články a analýzy, které poukazují na to, že „je po všem“ – alespoň co se této agendy (války) týče. V českých médiích samozřejmě slyšíme tu samou propagandu jako poslední rok a půl a vše, co se jí přičí, se přechází mlčením. Jednou ale bude muset i lokajská česká vláda s pravdou ven a – pomyslný domeček z karet se zhroutí. Nejspíše celá ta blamáž ještě vydrží do konce roku, nebo možná lehce přes něj. Pak by celá tato epizoda měla skoro stejně dlouhé trvání, jako blamáž s covidem – zhruba dva roky, kdy jsme byli nuceni konzumovat vyľhané zprávy z médií a žili ve strachu, ve lži, v cenzuře – ano, i v autocenzuře. Budeme mít ale vyhráno?

Omluví se někdo za všechna ta příkoří, za pronásledování lidí pro jejich názor, za teatrální trestní řízení, za vyhrožování státních žalobců a politiků, za devastaci české ekonomiky, za okradení důchodců, za vyprázdnění vojenských skladů, za ochromení české armády, za ukrajinizaci České republiky, za protěžování migrantů před českými občany, za ohromné sekery do státního rozpočtu, za přemrštěné složenky za energie, za inflaci, co lidem sežrala úspory, za kecy o dvou svetrech a o vytrestání Putina klepáním kosy v našich bytech, za vyhozené Nordstreamy, zavřené podniky, za sebevraždy těch, co to neunesli apod?

Nemyslím si. Tak jako se nikdo neomluvil za covid, za vylhanou pandemii, za rouškování, zákazy vycházení, zrušenou školní docházku a výuku, za zhroupení našich dětí, za téměř povinné bodání občanů nevyzkoušenými roztoky, za zdravotní komplikace a úmrtí spojená s celou tou hysterií, za odloučení seniorů od rodin, za uzavřené domovy důchodců, za vyprázdněné domovy důchodců, za odložené vážné operace, za zavřené podniky, restaurace, za zkrachovalé živnostníky, za ty, co si z těch hrůz před sídlem vlády vzali život, za zákaz scházení, rodinných sešlostí, mší, pohřbů, svateb, sportovních utkání, koncertů, za zákaz dýchání, zpívání, za zákaz shromažďování, zákaz cestování mezi okresy, za namaštěné kapsy farmaceutických firem, za na vakcínách na úkor nás všech zbohatlé úředníky, politiky, za všechny ty zmařené kšefty, zakázané cesty do zahraničí či ze zahraničí domů, za všechny ty nakázané a ponižující izolace a karantény, za ty výtěry huby a špejlování dětí do nosů, za to ponížení, když jste někam nemohli jít, protože jste neměli potvrzení o prodělaném očkování, za ten podvod na lidech, kterým se nalhalo, že s covid passem budou moci vše a oni pak stejně nemohli nic, za všechnu tu blbou náladu, co nám politici a média servírovali, za ten teror, za to lhaní od rána do večera, za to strašení mrazáky plnými mrtvol, za to šíření poplašných zpráv, za k smrti vyděšené babičky a dědečky, za ty hádky v rodinách a mezi příbuznými, za to rozdělení společnosti...

Obávám se, že jsme si na to zvykli a že ani nikoho nechceme vést k odpovědnosti, že jsme všem všechno jako vždy odpustili („nejsme jako oni“), zapomněli, prominuli, že děláme, že si nic nepamatujeme a nechceme o ničem nic vědět. Obávám se, že stejně tak bude „zapomenuto“ a prominuto Fialovo válečné „dobrodružství“ a vše, co to náš národ stálo a ještě hezkých pár let stát bude.

A možná, že na to ani nebude čas – že nebude čas na reflexi, na sebezpytování, na skládání účtů, protože přijde „zase něco“, co nás na další dva roky zase vyděsí a paralyzuje natolik, že budeme rádi,

že jsme rádi a na všechny ty hrůzy z dřívějšího bleskově zapomeneme, protože před námi budou hrůzy nové.

Nechápu, jak to mohou znovu začít zkoušet s covidem – nejen ve světě, ale i u nás se zase začalo očkovat proti novým mutacím. Jak si mohou myslet, že jim to projde a že jim to zbaštíme? Ale asi nás mají přečtené více, než my sami sebe a nejspíše vědí, že jim to nejen projde, ale že se jim znovu podaří nás vystrašit a terorizovat natolik, aby si zase mohli dělat, co se jim zlíbí.

Raději tedy vlastně nechci přemýšlet, co se na nás chystá dál, jaká další agenda bude ta, která bude médiím a našim životům dominovat příští měsíce. Je totiž jasné, že něco takového přijde a bude to podobně zvráskavé a odporové, jako poslední čtyři roky.

A když vidím a slyším „vlastence“, kteří přes všechny tyto facky od nadnárodních organizací obhajují naše setrvání v EU a NATO, maně vzpomínám na slova Karla Kramáře, který si jednou povzdychl, že „ten národ je bahno“. Dlouho jsem nedovedl pochopit, jak tak velký státník mohl říci vůči národu něco tak nelichotivého, ale někdy se přistihnu, jak pro tato jeho slova odsudku mám pochopení.

Nemůžeme stále jen žít z naší „slavné minulosti“ a utěšovat se tím, že jsme národem husitů, legionářů, národního obrození, Komenského, Palackého, Karla IV., Dvořáka, Smetany či já-nevím-jakého největšího Čecha, když se nedokážeme porvat o svou přítomnost a budoucnost. Český národ tu klidně za pár desítek let nemusí být, pokud nám nezáleží na pravdě, na spravedlnosti, na životě. Pokud chceme žít ve lži a v kultuře smrti, bude podle toho náš život (život našeho národa) vypadat. A je úplně jedno, co má prezident napsáno na standardě a jestli v nějaké hoře odpočívají či neodpočívají Blaničtí rytíři.

Nechci šířit pesimistickou náladu – jen chci připomenout, že nepoučíme-li se z chyb, budeme si je muset zopakovat. A kde máme jistotu, že vydržíme další dva roky nějaké další vylhané globalistické

agendy? Raději to píší teď, než to „zase“ vypukne a než si zase všichni budeme lhát do kapsy, jak je to vážné a jak musíme opět „poslouchat“, opět „držet hubu a krok“.

Podvod jménem covid musí být potrestán.

A stejně tak nemůžeme odpustit našim politikům, kteří nás zatáhli do války s Ruskem a tuto válku – podle všeho, ať se jim to líbí nebo ne – prohráli.

A nejde jen o to, nevěřit těm, kteří nás už jednou, dvakrát či dokonce několikrát podvedli, prodali, terorizovali, okradli a uráželi, ale také nenaletět těm „neokoukaným“, kteří jsou chystáni na jejich místo, aby hra na hloupého občana, který se nechá opít – tu koblihou, tu tečkou, tu svetrem – mohla pokračovat.

Chci věřit, že náš národ není bahno.

A tak proti povzdechu a zklamání velkého českého státníka Karla Kramáře stavím slova velkého českého básníka, Jana Nerudy, zvláště pak poslední verš:

Vzhůru již hlavu, národe,
k nebi své zdvihni oči!
Viz: jsou tam i malé hvězdičky,
kol nichž se velké točí!
Toť prostě tím: ty maličké
z jadrného jsou fládrů,
ale ty velké a poslušné
jen z plynových jsou hadrů.

Troufám, že při té myšlénce
srdce ti povyskočí –
nuž – budme tou malou hvězdičkou,
kol níž se velké točí!
Jde to, ach jde! Jen každý hled'

k vlastnímu dobře jádru;
bude-li každý z nás z křemene,
je celý národ z kvádrů!

Národu zdar!

Adam B. Bartoš

předseda Národní demokracie